

ROLUL ȘI PERFORMANȚA FINANCIARĂ A BĂNCILOR STRĂINE ÎN ȚĂRILE CEE[□]

Conf.dr. Rădulescu Magdalena¹,
Universitatea din Pitești
Conf.dr. Diana Pociovășleanu²,
Universitatea din Tg-Jiu

THE ROLE AND THE FINANCIAL PERFORMANCE OF THE FOREIGN BANKS IN THE CEE COUNTRIES

Ph.D. Associate Professor Rădulescu
Magdalena,
University of Pitesti
Ph.D. Associate Professor Diana
Pociovășleanu,
Tg-Jiu University

Abstract

Prezența băncilor străine a fost în mod tipic considerată o evoluție pozitivă pe piețele emergente. În regiunea CEE, de exemplu, multe bănci sunt deținute de bănci reputabile, bine-capitalizate din țările UE-15, care ar asigura un al doilea sprijin – în plus față de propria lor forță – împotriva potențialelor șocuri. Oricum, așa cum o demonstrează criza globală financiară actuală, chiar și bănci internaționale majore nu sunt imune la o schimbare bruscă a ciclului creditării și la căderea așteptată din cauza crizei de lichiditate care se generalizează.

Achizițiile străine de bănci din anii 90 au alterat substanțial peisajul financiar și guvernanta băncilor în multe țări europene în tranziție. Prezența lor este în mod deosebit importantă pentru Europa Centrală și de Est, unde mai mult de 50 de procente din piețele bancare locale sunt controlate de investitori străini.

Scopul principal al analizei noastre este de a compara băncile care au fost achiziționate de investitori străini cu băncile locale comparabile, care au rămas în proprietate națională în timpul perioadei analizate. Am comparat performanța și vulnerabilitatea băncilor achiziționate cu cea a băncilor locale comparabile. Din moment ce această regiune a înregistrat cele mai înalte investiții străine directe în sectorul bancar din lume și noi putem identifica multe achiziții cross-border, credem că regiunea reprezintă un laborator excelent de a desfășura un astfel de studiu.

Key words: capital străin, sector bancar, vulnerabilitatea bancară, performanța bancară, țările CEE.

1. Introducere

Turbulența actuală de pe piețele financiare globale a subliniat nevoia unor date relevante și detaliate pentru a monitoriza expunerea între țări într-un sistem financiar internațional din ce în ce mai integrat.

Abstract

The presence of foreign banks has typically been considered a positive development in emerging market countries. In the CEE region, for instance, many banks are owned by reputable, well-capitalized banks from the EU-15 countries, which should provide banks with a second line of defense—after own financial strength—against potential shocks. However, as the current global financial crisis demonstrates, even the major international banks are not immune to the sharp reversal in the credit cycle and the attendant fallout from the widespread liquidity crunch.

Foreign acquisitions of banks since the 1990s have substantially altered the financial landscape and governance of banks in many European transition countries. Their presence is particularly important in Central and Eastern Europe, where more than 50 percent of local banking markets are controlled by foreign investors.

The main purpose of our analysis is to compare banks that were acquired by foreign investors with comparable domestic banks that have stayed in domestic ownership during the analyzed period. We compare the performance and vulnerability of acquired bank with the matched domestic bank. Since this region recorded the highest inflow of foreign direct investment into the banking system in the world and we were able to identify many cross-border acquisitions, we believe it presents an excellent laboratory to perform such a study.

Key words: foreign capital, banking sector, banking vulnerability, banking performance, CEE countries.

1. Introduction

The ongoing turbulence in global financial markets has highlighted the need for comprehensive and detailed data to monitor cross-country exposures in an increasingly integrated international financial system. The

[□] Lucrarea este finanțată din proiectul POSDRU/89/1.5/S/62988 din 2010.

¹ Rădulescu Magdalena, University of Pitesti, Faculty of Economic Sciences, str. Hamangiu, nr.22, cod 110194, Pitesti, Argeș, tel. 0740093011, magdalenaradulescu@yahoo.com.

² Diana Pociovășleanu, Tg-Jiu University, Faculty of Economic Sciences, Tg-Jiu, diana@utgjiu.ro

Înăsprirea condițiilor globale în privința lichidității și revizuirea bruscă a primei de risc a crescut posibilitatea unei stopări bruște sau a unei inversări a împrumuturilor din străinătate pentru unele piețe emergente. În acest context, a devenit din ce în ce mai important ca decidenții de politică și supraveghetorii să dispună de suficiente informații pentru a formula strategii adecvate de management al riscului și pentru a formula politici de prevenire și de gestionare a crizelor. În Europa Centrală și de Est (CEE), o creștere rapidă a creditului în anii recenti – atribuită pe larg expansiunii activităților grupurilor bancare internaționale și având o finanțare substanțială din străinătate – a crescut în mod cert vulnerabilitatea regiunii în fața riscurilor financiare.

Prezența băncilor străine a fost, în mod tipic, considerată o evoluție pozitivă pe piețele emergente. În plus față de promovarea unei alocări mai eficiente a capitalului, ele de asemenea au crescut concurența și au îmbunătățit calitatea serviciilor financiare. În regiunea CEE, de exemplu, multe bănci sunt deținute de bănci reputabile, bine-capitalizate din țările UE-15, care ar asigura un al doilea sprijin – în plus față de propria lor forță – împotriva potențialelor șocuri. Într-un cadru de piață care se deteriorează, de exemplu, băncile care au sprijinul unor “părinți” externi sănătoși și bine-diversificați se pot poziționa mai bine față de băncile locale în fața oricărei înrăutățiri. În plus, riscul reputațional al acestor bănci internaționale de asemenea împiedică orice acțiune dăunătoare într-o anumită țară sau grup de țări.

Oricum, așa cum o demonstrează criza globală financiară actuală, chiar și bănci internaționale majore nu sunt imune la o schimbare bruscă a ciclului creditării și la căderea așteptată din cauza crizei de lichiditate care se generalizează. În multe țări din vest, guvernele au trebuit să asigure pachete de sprijin care să crească capitalizarea băncilor și să păstreze încrederea în propriul lor sistem financiar. Sistemele bancare din țările CEE care au evitat pe larg creditele sub-prime și multe produse de creditare exotice, au putut să se

tightness in global liquidity conditions and sharp revisions in the pricing of risk have increased the possibility of a sudden stop or reversal in foreign-based lending to some emerging market countries. In this environment, it has become increasingly crucial that policymakers and supervisors have sufficient information to adequately assess banks' risk management strategies, and formulate crisis prevention and management policies. In Central and Eastern Europe (CEE), rapid credit growth in recent years—largely attributable to the expansion activities of international banking groups and with substantial funding from abroad—has clearly increased the region's vulnerability to financial risks.

The presence of foreign banks has typically been considered a positive development in emerging market countries. In addition to promulgating more efficient allocation of capital, they also increase competition and improve the quality of financial services. In the CEE region, for instance, many banks are owned by reputable, well-capitalized banks from the EU-15 countries, which should provide banks with a second line of defense—after own financial strength—against potential shocks. In deteriorating market environment, for instance, banks with the support of healthy, well-diversified foreign parents may be better placed than local banks to weather the downturn. Additionally, the reputation risk to these international banks also deters against any damaging actions in a particular country or group of countries.

However, as the current global financial crisis demonstrates, even the major international banks are not immune to the sharp reversal in the credit cycle and the attendant fallout from the widespread liquidity crunch. In many of the Western countries, governments have had to provide support packages to boost banks' capitalization and retain confidence in their own financial systems. The banking systems in CEE, which had largely eschewed sub-prime loans and more exotic credit products, had been able to side-step the problems that

dea la o parte din calea problemelor cu care s-au confruntat surorile lor din vest până de curând. Oricum, s-au manifestat unele efecte de contagiune ale turbulențelor de pe piețele internaționale în ultimii ani, în condițiile înăsprii accentuate a condițiilor lichidității și creditării și creșterii riscului de credit.

Concentrarea împrumuturilor luate de la câteva țări creditoare a crescut, de asemenea, vulnerabilitatea regiunii la șocurile provenite din aceste țări sau la deciziile de afaceri adoptate individual de băncile mamă. Noi prezentăm riscurile asociate cu fluxurile de creditare bancară în regiunea CEE. Am arătat că țările gazdă în regiunea CEE au devenit mai expuse la risc în fața unor retrageri bruște de capital pe termen scurt, în timp ce țările de proveniență a capitalului au semnificative expuneri agregate “captive” față de această regiune în ansamblu.

Lucrarea noastră completează pe cele ale lui Arvai, Driessen și Otker-Robe (2009) și cea a lui Andrea M. Maechler și Li Lian Ong (2009). Ei arătau că inter-relațiile financiare din interiorul Europei sunt importante din punct de vedere economic și că, chiar atunci când expunerile sunt bine diversificate, potențiala contagiune economică și financiară crește în mod considerabil expunerea totală. Vulnerabilitatea unei țări la orice șoc depinde de forța variabilelor macroeconomice, soliditatea generală a sistemului și instituțiilor financiare și de capacitatea planurilor sale de contingență pentru a absorbi orice tensiune semnificativă și bruscă.

Achizițiile străine de bănci din anii 90 au alterat substanțial peisajul financiar și guvernanta băncilor în multe țări europene în tranziție și în curs de dezvoltare. La sfârșitul lui 2008, băncile străine dețineau mai mult de 39 de procente din activele bancare totale în țările în curs de dezvoltare. Prezența lor este în mod deosebit importantă pentru Europa Centrală și de Est, America Latină și Africa Sub-Sahariană unde mai mult de 50 de procente din piețele bancare locale sunt controlate de investitori străini. O asemenea transformare a generat o literatură amplă care analizează impactul capitalului străin și modului de intrare pe piață asupra

befell their Western counterparts until recently. However, some spillovers from the turbulence in international markets have manifested in recent years, in the shape of increasing tightness in liquidity and credit conditions, and rising credit risk.

The concentration of borrowing from a handful of creditor countries has also increased the region’s vulnerability to shocks from these countries and/or business decisions by individual parent banks. We present the risks associated with bank credit flows in the CEE region. We find that host countries in CEE have become more at risk from a sudden withdrawal of short-term foreign claims, while home countries have significant aggregate “captive” exposures to the region as a whole.

Our paper complements that of Arvai, Driessen, and Otker-Robe (2009) and Andrea M. Maechler and Li Lian Ong (2009). They show that financial inter-linkages within Europe are economically important, and that even where exposures are well-diversified, potential economic and financial spillovers increases the overall exposure quite considerably. The vulnerability of a country to any shock would depend on the strength of its macroeconomic fundamentals, the general soundness of its financial system and institutions, and the capacity of its contingency plans to absorb any sudden and significant stress.

Foreign acquisitions of banks since the 1990s have substantially altered the financial landscape and governance of banks in many transition and developing countries. As of end 2008, foreign banks accounted for more than 39 percent of total banking assets in developing countries. Their presence is particularly important in Central and Eastern Europe, Latin America, and Sub-Saharan Africa where more than 50 percent of local banking markets are controlled by foreign investors. Such a transformation has given rise to a large literature that analyzes the impact of foreign bank ownership and mode of entry on banks' performance, measured by net interest margin, lending rates, profitability, profit-efficiency, and loan

performanței băncilor, măsurată prin dobânda netă marginală, ratele de creditare, profitabilitate, profit-eficiență și creșterea creditului.

În general, putem presupune în mod plauzibil că investitorii străini preferă să achiziționeze bănci mai profitabile și mai solide cu o cotă mare de piață. Mai mult, unele autorități preferă să recapitalizeze și să curețe portofoliul băncilor vizate pentru a le face mai attractive pentru investitorii străini, așa cum a fost parțial cazul privatizărilor bancare în China. Pe de altă parte, în multe țări autoritățile au fost sceptice față de investitorii străini și au permis achizițiile străine doar pentru instituțiile care se prăbușeau, cum s-a întâmplat în Polonia. Foarte des, barierele de intrare au căzut doar odată cu apariția crizei și aceasta a fost motivată de nevoia de recapitalizare și restabilire a unui sistem bancar funcțional. Acesta a fost cazul țărilor baltice și balcanice după criza din Rusia, Argentinei după criza de tequila din Mexic și a multor țări din estul Asiei după crizele lor financiare din 1997-1998.

Studiile existente deontestază că băncile străine sunt mai eficiente și mai profitabile decât instituțiile interne și că ele s-au confruntat cu o creștere a creditului mai rapidă și mai stabilă (Bonin și alții, 2005). O examinare mai atentă pune în evidență faptul că, deși modul de intrare a băncilor străine joacă un rol important, noi putem observa doar performanța superioară a instituțiilor noi înființate. În același timp, nu există nicio dovadă cum că performanța băncilor achiziționate de investitori străini este superioară celei a instituțiilor locale (Havrylchuk and Jurzyk, 2010). În lipsa acestei dovezi, rezultatele obținute pentru instituțiile greenfield nu pot fi atribuite pe deplin beneficiilor capitalului străin dar duc cu gândul mai degrabă la mixul de împrumutatori externi, cu o pondere mare de clienți mari și transparenți, în defavoarea IMM-urilor.

Noi ne-am axat pe un posibil schimb între performanță și puterea pe piață a băncilor. Capitalul străin merge mână în mână cu o

growth.

In general, we can plausibly assume that foreign investor would prefer to acquire more profitable and healthier banks with high market power. Moreover, some authorities preferred to recapitalize and clean up portfolios of target banks in order to make them more attractive for foreign investors, which was the case of partial bank privatization in China. On the other hand, in many countries the authorities were skeptical towards foreign investors and allowed foreign acquisition of only failing institutions, like in Poland. Very often entry barriers were loosened only in the wake of crises and this was motivated by the need to recapitalize and reestablish a functioning banking system. This was the case of Baltic and Balkan countries after the Russian crisis, Argentina after Mexico's tequila crisis, and many East Asian countries following their 1997–98 financial crises.

Existing studies demonstrate that foreign banks are more efficient and profitable than domestic institutions, and they experience faster and more stable loan growth (Bonin and others, 2005). A closer examination reveals, though, that the mode of foreign bank entry plays an important role, as we only observe superior performance of institutions that have been newly established. At the same time, there is no evidence that the performance of banks that were acquired by foreign investors is superior to domestic ones (Havrylchuk and Jurzyk, 2010). Without this proof, the results obtained for greenfield institutions cannot be entirely attributed to benefits of foreign ownership but rather raise suspicion that they merely reflect a different borrower mix, with a higher share of large and transparent clients at the expense of small and medium enterprises.

We focus on the possible trade-off between performance and market power of banks. Foreign bank ownership has gone hand in hand with higher market concentration. Moreover, foreign banks have contributed to this development directly by acquiring and merging domestic institutions, or by motivating smaller domestic banks to

concentrare mai mare a pieței. Mai mult, băncile străine au contribuit la această evoluție în mod direct achiziționând sau fuzionând cu instituții locale sau motivând băncile locale mai mici să fuzioneze pentru a face față unei concurențe în creștere (Lanine and Vander Vennet, 2007). Dacă băncile cu o putere pe piață mai mare pot stabili prețuri care să fie mai puțin favorabile pentru consumatori și să câștige astfel profituri anormale, aceasta ridică suspiciuni asupra competiției de pe piață. Invers, dacă puterea mai mare pe piață a băncilor străine rezultă dintr-o performanță a lor superioară și din achiziția unor bănci mai puțin eficiente, acest lucru ar fi privit pozitiv de către supraveghetori.

Secțiunea 2 prezintă rolul capitalului străin în țările CEE și vulnerabilitatea sectorului bancar în această regiune deoarece se bazează pe capitalul străin și pe expansiunea creditului, secțiunea 3 analizează performanța băncilor cu capital străin comparative cu a celor cu capital autohton și secțiunea 4 concluzionează lucrarea.

2. Bazarea țărilor CEE gazdă pe băncile străine

Mărimea deținerilor de capital străin în țările CEE este semnificativă raportată la PIB-ul acestora (Tabelul 1). Mai mult, aceste țări tind să se bazeze pe finanțarea bancară provenită de la un număr relativ mic de țări creditoare. Pe total, puțin mai mult de o duzină de țări dețin mai mult de 90% din totalul capitalului străin în fiecare din țările CEE. Astfel:

- *Austria este cel mai important creditor străin pentru această regiune.* Ea deține cea mai mare pondere în capitalul străin bancar în 6 din totalul de 13 țări debitoare din eșantionul nostrum (Croația, Republica Cehă, Ungaria, România, Republica Slovacia și Ucraina). În unele cazuri, Austria deține mai mult de 35 de procente din împrumuturile străine bancare ale acestor țări. Austria de asemenea este o figură proeminentă în Bulgaria, deși este al treilea creditor pentru această țară, deținând 16 procente din împrumuturile străine bancare ale acestei

merge în fața de creșterea competiției (Lanine and Vander Vennet, 2007). Dacă băncile cu o putere pe piață mai mare pot stabili prețuri care să fie mai puțin favorabile pentru consumatori și să câștige astfel profituri anormale, aceasta ridică suspiciuni asupra competiției de pe piață. Alternativ, dacă puterea mai mare pe piață a băncilor străine rezultă dintr-o performanță a lor superioară și din achiziția unor bănci mai puțin eficiente, acest lucru ar fi privit pozitiv de către supraveghetori.

Secțiunea 2 prezintă rolul capitalului străin în țările CEE și vulnerabilitatea sectorului bancar în această regiune deoarece se bazează pe capitalul străin și pe expansiunea creditului, secțiunea 3 analizează performanța băncilor cu capital străin comparative cu a celor cu capital autohton și secțiunea 4 concluzionează lucrarea.

2. The reliance of CEE host countries on foreign banks

The size of foreign bank claims on CEE countries are significant relative to their respective GDPs (Table 1). Moreover, these countries tend to rely on bank financing from a relatively small number of creditor countries. In all, fewer than a dozen countries account for more than 90 percent of total foreign claims on each CEE country. Specifically:

- *Austria is the most important foreign creditor to the region.* It accounts for the largest share of total foreign bank claims in 6 of the 13 host (debtor) countries in our sample (Croatia, Czech Republic, Hungary, Romania, Slovak Republic, and Ukraine). In some instances, Austria accounts for more than 35 percent of total foreign bank borrowing by these countries. Austria also figures prominently in Bulgaria, despite being the third largest foreign lender there, accounting for 16 percent of foreign claims on the country.

- *Sweden's lending to the CEE region is highly concentrated in the Baltic countries.* Indeed, Swedish banks have provided over 90 percent of Estonia's foreign bank funding and account for 78 percent of both Latvia's and Lithuania's total foreign borrowings.

țări.

- *Împrumuturile Suediei către regiunea CEE sunt concentrate pe larg în țările baltice.* Într-adevăr, băncile suedeze au asigurat mai mult de 90% din finanțarea străină bancară în Estonia și dețin 78 de procente în totalul împrumuturilor străine bancare atât în Letonia, cât și în Lituania.

- *Franța, Germania și Italia sunt creditori importanți pentru majoritatea sistemelor bancare din țările CEE.* Franța este creditor major pentru aproape toate țările CEE – Estonia, Letonia și Republica Slovacă, fiind excepțiile – deținând de la 19 procente din împrumuturile străine în Ucraina și circa 1 procent în fiecare din statele baltice. Ponderea deținută de băncile germane variază de la 24% pentru Ungaria, la aproape 2 procente în Estonia, în timp ce băncile italiene sunt creditori importanți pentru numeroase țări CEE.

- *Grecia este cel mai important creditor străin pentru Turcia și Bulgaria.* Ea deține 28, respective 20 de procente din totalul împrumuturilor externe bancare în fiecare din aceste țări. De asemenea, este prezentă în multe țări din regiune, deși acolo prezența este slabă.

În lumina rolului crucial al băncilor în funcționarea unei economii de piață, sistemul bancar reprezintă o zonă – cheie în procesul de dezvoltare și modernizare a României. Membru al Uniunii Europene din 2007, România este acum în mijlocul deciziilor și transformărilor care vor configura viitoarea dezvoltare a sectorului bancar românesc. Procesul de tranziție către un sistem bancar orientat spre piață a condus în anii 1990 la o semnificativă subcapitalizare a instituțiilor de credit, credite neperformante numeroase, lipsă de disciplină din partea băncilor. Rezultatul a fost o criză bancară care s-a prelungit ani întregi, cuplată cu colapsul a numeroase bănci. Cu toate acestea, dezvoltarea ultimilor ani este încurajatoare, furnizând bazele speranței că stabilitatea economică a României va fi însoțită de o consolidare accentuată a sectorului bancar (Stoica, O., Căpraru, B., Filipescu, D., 2007).

Toate acestea au dus în anii 1990 la un

- *France, Germany, and Italy are important creditors to most of the CEE banking systems.*

France is a major lender to almost all CEE countries—Estonia, Latvia, and the Slovak Republic being the exceptions—accounting for between 19 percent of foreign claims on Ukraine and around 1 percent for each of the Baltic countries. The shares of German banks’ claims range from 24 percent of total foreign claims on Hungary, to around 2 percent on Estonia, while Italian banks are important creditors to numerous CEE countries.

- *Greece is the most important foreign creditor for Turkey and Bulgaria.* It accounts for 28 and 20 percent of total foreign claims on each country, respectively. It also has a presence in many countries in the region, albeit small.

In the light of the crucial role of banks for the operation of a market economy, banking system is an key-area in the development and modernization process of Romania. An EU member since 2007, Romania is now in the middle of decisions and changes that will set the future development of the Romanian banking sector. The transition process to a market oriented banking system led in the ‘90s to a significant undercapitalization of the credit institutions, many bad loans, lack of bank discipline. The result was a banking crisis that lasted for years, corroborated with the collapse of many banks. However, the development of the few last years is encouraging, providing the basis for the hopes that the economic stability of Romania shall be accompanied by an emphasized consolidation of the banking sector (Stoica, O., Căpraru, B., Filipescu, D., 2007).

All these led in the ‘90s to a severely undercapitalized banking sector, arrears, debts, lack of discipline on the part of certain banks, etc. The Romanian banking system has practically become a “box of overdue debts”, exhausting the savings stock in their attempts to support the low performance companies. Draining of the banking sector has been a long and costly process. A number of non-prudential practices emerged

sector bancar sever subcapitalizat, arierate, datorii, lipsă de disciplină din partea unor bănci etc. Sistemul bancar românesc a devenit, practic, o „cutie a datoriilor neachitate”, epuizând stocul de economii în încercările de susținere a întreprinderilor cu performanțe slabe. Asanarea sectorului bancar a fost un proces îndelungat și costisitor. O serie de practici neprudențiale au ieșit la iveală odată cu adoptarea de către BNR a unei atitudini mai hotărâte în privința supravegherii bancare, prin impunerea unor cerințe stricte și o abordare mai restrictivă a politicii monetare la sfârșitul anilor 1990.

Pătrunderea acestor bănci s-a realizat pe fondul liberalizării economice și politice de după 1989 în România și în contextul mai general al expansiunii băncilor străine în Europa Centrală și de Est.

Motivele și interesele băncilor străine s-au modificat desigur în decursul timpului, ducând treptat la o mai mare implicare locală a acestor bănci, spre deosebire de intrările inițiale de la mijlocul anilor 1990. Modalitatea de expansiune s-a schimbat și ea, în sensul că, dacă marile investiții *greenfield* au fost realizate acum 10 ani, astăzi expansiunea se realizează mai mult pe calea preluării unor bănci existente, fie prin procesul de privatizare, fie prin preluarea unor bănci private mai mici. De altfel, aceasta este și calea pe care managerii bancilor au menționat-o pentru expansiunea viitoare.

Revenind la situația actuală a pieței bancare din România, să consemnăm evoluția numărului băncilor străine și a numărului total de bănci; la sfârșitul anului 2009, sectorul bancar românesc cuprindea 31 de bănci, la care se adăugau 10 sucursale ale băncilor străine, în total deci 41 de bănci. Aceasta reflectă un trend de reducere a numărului de bănci, care în 1998 ajunsese la 45.

Pe acest fond de concentrare (manifestat prin reducerea numărului de bănci), dar și de concurență datorită numărului încă relativ mare de bănci, observăm o creștere a numărului de bănci străine, fie că vorbim de sucursalele băncilor străine (persoane juridice străine), fie de subsidiarele băncilor străine în

alongside with the adoption by the National Bank of Romania of a more determined attitude on banking supervision and by imposing of some strict requirements and a more restrictive approach of the monetary policy in the late '90s.

The penetration of these banks was achieved given the political and economic liberalization since 1989 in Romania and under the broader context of the expansion of foreign banks in Central and Eastern Europe.

The grounds and interests of foreign banks have certainly changed in the course of time, gradually leading to a greater local involvement of these banks, unlike the initial entries from the middle of the '90s. The expansion method also changed, in the meaning that, if large “greenfield” investments were made 10 years ago, today the expansion is done especially through the acquisition of some existing banks, either by the privatization process, or by acquiring smaller private banks. Moreover, this is the way which the bank managers have mentioned for future expansion.

Returning to the current situation of the banking market in Romania, we shall record the evolution of the number of foreign banks and the total number of banks; at the end of 2009, the Romanian banking sector comprised 33 banks, to which were added 6 branches of foreign banks, so a total of 41 banks. This reflects a trend of reducing the number of banks, which reached the number of 45 in 1998.

Against this concentration background (shown by reducing the number of banks), as well as competition due to the relatively large number of banks, we notice an increase in the number of foreign banks, either we speak about the branches of foreign banks (foreign legal entities), or the subsidiaries of foreign banks in Romania (Romanian legal entities). Thus, the number of majority private foreign-owned banks and of the foreign bank branches has been constantly increased since 1996.

The importance of foreign banks which

România (persoane juridice române). Astfel, numărul băncilor cu capital privat majoritar străin și al sucursalelor băncilor străine a crescut constant după 1996.

Importanța băncilor străine, care pot intra în România fie înființând o subsidiară în conformitate cu legea română sau o sucursală dependentă direct de banca - mamă, fie achiziționând o bancă de stat scoasă la privatizare, a crescut substanțial în ultimii ani. Evoluția sectorului bancar în anii recentți este evidențiată în Tabelul 2.

În timp ce numărul de bănci străine (toate categoriile) a depășit numărul de bănci autohtone încă din 1998, în termeni de active aceasta s-a întâmplat în 2000, an în care și valoarea capitalului social/de dotare al băncilor străine (inclusiv sucursalele băncilor străine) a atins 54% din total. De atunci și până în prezent, cota de piață a băncilor străine a crescut continuu, fie ca urmare a creșterii rolului lor (creșterea volumului de credite acordate) în cadrul economiei românești.

Cea mai semnificativă prezență în România este cea a capitalului grecesc în capitalul total al băncilor (35%), acesta fiind reprezentat de bănci ca AlphaBank, Bancpost, Banca Romaneasca, Piraeus, Emporiki. Apoi urmează capitalul austriac (23%) (Raiffeisen, HVB-divizia austriacă, Volksbank și, mai recent, de Erste) și apoi băncile olandeze, acestea din urmă fiind investitori importanți pe piața românească (12%) (investiții greenfield).

2.1. Expunerea țărilor de origine față de regiunea CEE

În mod similar, expunerea țărilor de origine a capitalului străin față de CEE este semnificativă în totalul capitalului străin investit de ele și comparative cu PIB-ul lor. Pe total, țările de origine tind să fie mai expuse față de țările mai dezvoltate din regiunea CEE (Tabelul 3).

• *Austria are, de departe, cea mai mare expunere față de regiune comparative cu mărimea propriei sale economii.* Totalul capitalului investit în țările CEE deține 49% din capitalul total investit de ea în sectoarele

can penetrate the Romanian market, either establishing a subsidiary according to the Romanian law, or a branch directly dependent on the parent- bank, or buying a state bank subject to privatization, has substantially increased in the past few years. The evolution of banking sector in the recent years is shown in the Table 2.

While the number of foreign banks (all categories) has exceeded the number of domestic banks since 1998, in terms of assets, it happened in 2000, when the value of the share/ endowment capital of foreign banks (including the branches of foreign banks) reached 54% of the total. Since then, the market share of the foreign banks has continuously increased, either due to the increase of their role (increase in the volume of loans granted) within the Romanian economy.

The most significant presence in Romania is that of the Greek capital (35%) in the total capital of the banks, these capital being represented by banks like Alphabank, Bancpost, Banca Romaneasca, Piraeus, Emporiki. Then the Austrian capital follows (23%) (Raiffeisen, HVB - Austrian division, Volksbank and, shortly, Erste) and the Dutch banks are also important investors on the Romanian market (12%) (greenfield investments).

2.1. The exposures of home countries to CEE

Correspondingly, the exposures of some home countries to CEE are very significant relative to their total foreign claims and GDP. Overall, home countries tend to be most exposed to the more developed countries in CEE (Table 3).

• *Austria has, by far, the biggest exposure to the region relative to the size of its own economy.* Total claims on CEE account for 49 percent of its total foreign claims, and some 70 percent of GDP. For Greece banks, the CEE countries account for almost 77 percent of their total foreign claims worldwide, or the equivalent of 22 percent of the country's GDP. The exposures of Swedish and Belgian banks to the CEE region represent 12 and 9

bancare și circa 70% din PIB. Pentru băncile grecești, țările CEE dețin circa 77% din capitalul investit pe total în afară și reprezintă echivalentul a 22% din PIB-ul țării. Expunerea băncilor suedeze și belgiene față de regiunea CEE reprezintă 12%, respective 9% din capitalul investit de ele în total în afară și 19%, respective 26% din PIB-ul lor.

- *Republica Cehă, Polonia și Rusia sunt printre cele mai populare destinații pentru împrumuturile băncilor din străinătate.* Republica Cehă este cea mai importantă piață pentru Austria, Belgia și Franța, în timp ce băncile din Germania, Italia și Olanda sunt cei mai mari creditori pentru Polonia; Rusia este cea mai importantă piață pentru băncile elvețiene și din SUA. Pentru alte țări creditoare, Ungaria reprezintă, de asemenea, una din expunerile cele mai importante.

- *Este o concentrare a capitalului din țările de origine.* Pentru aproape toate țările creditoare, 50% sau chiar mai mult din capitalul investit în afară în regiunea CEE este atribuit pentru trei țări de origine (procentul crește la 80% în cazul Greciei, Japoniei și Suediei). Austria - cel mai important creditor pentru CEE – are cel mai diversificat portofoliu de credite din majoritatea țărilor de origine, iar primii săi trei debitori din regiunea CEE dețin cel puțin jumătate din totalul capitalului investit în această regiune.

2.2. Structura deținerilor de capital străin

A avut loc o schimbare importantă în raportul dintre capitalul străin investit în sectorul privat și cel public, și chiar în cadrul sectorului privat în cele 13 principale țări gazdă CEE.

În perioada martie 2005 și decembrie 2007, capitalul străin investit în sectorul public în aceste țări a scăzut ca procent în totalul capitalului investit în regiune (Tabelul 4). Această modificare observată a fost, în parte, datorată îmbunătățirilor poziției fiscale în țările gazdă și privatizării întreprinderilor cu capital de stat. Excepțiile le-au constituit Republica Cehă, unde capitalul străin investit în sectorul public s-a majorat și Estonia și Republica Slovacă unde ponderea s-a

of their respective total global claims, and 19 and 26 percent respectively of their own GDP.

The Czech Republic, Poland, and Russia are among the most popular destinations for foreign bank lending. The Czech Republic is the most important market for Austria, Belgium, and France, while banks from Germany, Italy, and the Netherlands are the biggest lenders to Poland; Russia is the most important market for Swiss and U.S. banks. For some of these lenders, Hungary also ranks among their largest exposures.

- *There is a concentration of claims by individual home countries.* For almost all creditor countries, 50 percent or more of their total claims on CEE are attributable to three host countries (this ratio rises to 80 percent in the case of Greece, Japan, and Sweden). Austria—the most prominent creditor to CEE—has the most diversified loan portfolio among the major home countries, with its three biggest CEE borrowers accounting for less than half of its total claims on the region.

2.2. The sectoral structure of foreign bank claims

There has been a marked shift in the balance of foreign banks' claims between the public and private sectors, and even within the private sector in the 13 main CEE host countries.

Between March 2005 and December 2007, foreign banks' claims on the public sector across these countries fell as a percentage of their total claims on the region (Table 4). The observed shift was, in part, due to improvements in the fiscal position of host countries and the privatization of state-owned enterprises. The exceptions were the Czech Republic, where foreign banks' claims on the public sector increased, and Estonia and the Slovak Republic, where the share was maintained. Foreign banks' claims on the public sector are highest in Poland and the Slovak Republic, at 28 percent of their total claims; and lowest in Estonia (3 percent) and in Latvia and Russia (both 6 percent).

In general, the proportion of claims on the private sector in CEE has increased. It has

menținut. Ponderea capitalului investit în sectorul public este cea mai mare în Polonia și Republica Slovacă, 28% din totalul capitalului străin investit, iar cea mai mică în Estonia (3) și în Letonia și în Rusia (în amândouă 6%).

În general, proporția capitalului investit în sectorul privat în țările CEE a crescut. Ea a rămas constantă în Estonia și în Republica Slovacă și a descrescut ușor în Republica Cehă. În cadrul sectorului privat, a avut loc o clară realocare a capitalului între sectorul privat nebanca și cel banca – proporția capitalului investit în primul, în total capital, a crescut în toate țările. Importanța capitalului interbancar care să nu provină de la banca mamă a scăzut, cu excepția Lituaniei (de la 12 la 21%) și Rusiei (de la 27 la 30%); proporția s-a menținut în Polonia.

Noi ne-am axat pe capitalul banca investit în sectorul privat în țările CEE-13. Pe ansamblu, găsim diferențe în structura capitalului investit în sectorul privat între sub-regiunile CEE-13 și, în cadrul fiecărei subregiuni, între țări luate individual:

- O măsură tipică pentru măsurarea gradului de intermediere financiară este creditul banca total acordat sectorului nebanca, ca procent în PIB. În țările CEE-13, acesta variază în prezent de la aproximativ 120% în țările baltice, la aproape 60% în CEE și la 70% în sudul emergent al Europei (SEE), iar în alte țări emergente din Europa (OEE), doar peste 40%. În particular, capitalul banca investit în sectorul nebanca deține circa 162% din PIB în Estonia și 126% în Letonia, comparativ cu circa 46% în Rusia și 38% în Turcia. În Croația, această pondere este, de asemenea, foarte mare, 119% din PIB.

- Sectorul privat non-banca din țările CEE-13 este din ce în ce mai dependent de finanțarea bancară externă. Ponderea creditului acordat de băncile cu capital autohton în PIB a scăzut progresiv în timp. De exemplu, creditul acordat de băncile cu capital străin în țările baltice a crescut brusc de la aproape 20 de procente din totalul creditului banca la aproape 70 de procente (sau de la 10 procente la 80 de procente din

remained the same in Estonia and the Slovak Republic, and declined slightly in the Czech Republic. Within the private sector, there has been a clear reallocation of claims between the nonbank private and banking sectors—the proportion of claims on the former, relative to the total, has increased across all countries. The importance of nonparent inter-bank claims has declined, except in Lithuania (from 12 to 21 percent) and Russia (from 27 to 30 percent); the proportion has been maintained in Poland.

We focus on banks' claims on the private sector of the CEE-13. Overall, we find distinct differences in the composition of claims on the private sector across the CEE-13 sub-regions and within each sub-region, in individual countries:

- *A typical measure of the depth of financial intermediation is total bank credit to the nonbank private sector in percent of GDP.* In CEE-13, this metric currently ranges from around 120 percent in the Baltics, to about 60 percent in CEE and 70 percent in SEE, and in other emerging Europe (OEE), just over 40 percent. In particular, total bank claims on the nonbank private sector amount to 162 percent of GDP in Estonia and 126 percent in Latvia, compared to around 46 percent in Russia and 38 percent in Turkey. In Croatia, this figure is also very high, at 119 percent of GDP.

- *The nonbank private sector in CEE-13 is increasingly dependent on foreign bank funding.* The share of credit to GDP generated by domestic banks has fallen progressively over time. For example, foreign bank claims on the Baltic countries have increased sharply from about 20 percent of total bank claims to almost 70 percent (or from 10 percent to 80 percent of GDP) over the March 2005–December 2007 period. Specifically, claims on Latvia have posted the steepest rise from 15 percent of total bank claims on the country (9 percent of GDP) in 2005 to 73 percent (92 percent of GDP) as at end-2007. In the Czech Republic, foreign bank claims are at around 80 percent of total bank claims on the country, as a result of the very high share of foreign bank ownership.

PIB) în perioada martie 2005-decembrie 2007. Mai exact, creditul în Letonia a cunoscut cea mai accentuată creștere de la 15 procente din totalul creditului bancar în această țară (9 procente din PIB) în 2005 la 73 de procente (92 de procente din PIB) la finele lui 2007. În Republica Cehă, creditele băncilor străine se ridică la circa 80 de procente din totalul creditului bancar din țară, ca rezultat al unei ponderi înalte a capitalului bancar străin. La celălalt capăt al spectrului, băncile locale continuă să domine în Rusia și Turcia, deținând mai mult de două treimi din creditul către sectorul privat nonbancar, deși creditele din exterior au crescut și ele.

- Creanțele băncilor străine asupra sectorului privat non-bancar sunt din ce în ce mai mult exprimate în valută. În timp ce o mare proporție din creanțele agregate ale băncilor străine în țările CEE continuă să fie exprimate în moneda națională, a avut loc o creștere bruscă a creditului bancar în valută în țările SEE și în cele baltice. Această creștere este atribuită în ambele cazuri expansiunii creditului cross-border care este în mod normal exprimat în valută. Excepțiile notabile sunt reprezentate de Republica Cehă, Lituania, Republica Slovacă, și, într-o măsură mai mică de România, unde creditarea în monedă locală, realizată de filialele băncilor străine a cunoscut ratele cele mai mari de creștere până la finele lui 2007.

- Finanțarea bancară care nu vine de la banca mamă variază ca importanță în sursele de finanțare a sectoarelor bancare din țările CEE-13. Creanțele străine interbancare de acest tip din sectoarele bancare ale țărilor CEE-13 reprezintă 10-30 de procente din PIB în medie; ele sunt mai mari în Estonia și Letonia (42 și 34 de procente, respectiv) și mai mici în Rusia și Turcia (mai puțin de 5 procente din PIB).

- Majoritatea finanțării interbancare care nu provine de la banca mamă tinde a fi sub forma creditelor directe cross-border sau creditelor în monedă locală provenind de la filialele băncilor străine. În majoritatea țărilor, creditarea în valută a filialelor băncilor străine către sectorul bancar local are cea mai mică importanță, excepție făcând

At the other end of the spectrum, domestic banks have continued to dominate in Russia and Turkey, accounting for more than two-thirds of total claims on the nonbank private sector, although crossborder claims have been increasing.

- *Foreign bank claims on the nonbank private sector are increasingly denominated in foreign currency.* While the larger portion of aggregate foreign bank claims on the CEE countries continues to be denominated in local currency, there has been a sharp increase in foreign currency bank lending in the SEE and Baltic countries. The rise is attributable to both a general expansion in cross-border lending, which is typically denominated in foreign currency. The notable exceptions are in the Czech Republic, Lithuania and the Slovak Republic, and to a lesser extent Romania, where local currency lending by local affiliates of foreign banks have recorded the highest growth rates, up to end-2007.

- *Nonparent bank funding varies in importance as a source of financing for the CEE-13 banking sector.* Foreign nonparent inter-bank claims on CEE-13 banking sectors are around 10–30 percent of GDP on average; they are highest in Estonia and Latvia (42 and 34 percent of GDP, respectively) and lowest in Russia and Turkey (less than 5 percent of GDP).

- *Most of the nonparent inter-bank funding tends to be in the form of direct crossborder credit or local currency credit from other LAFBs.* In most countries, foreign currency lending by LAFBs to the local banking sector has been the least important, except in Latvia where it has been at least as much as the other components.

It is to be noted that, in Romania, in the total number of granted loans (as well as in the net balance-sheet assets), the foreign corporate banks are due a greater share, compared to the share of the capital, namely 7.4% unlike 4.7%. We can even mention the case of Romanian branch of ING Bank NV, which owns 5.3% of the net balance-sheet assets of the banking system and only 1.3% of total equity of the system. This can have

Letonia unde a fost cel puțin la nivelul celorlalte componente.

De remarcat că, în totalul creditelor acordate (ca și în activul net bilanțier), băncilor persoane juridice străine le revine o cotă mai mare comparativ cu cota pe care o au în capital, respectiv 7,4% față de 4,7%. Putem chiar menționa cazul sucursalei din România a ING Bank NV, care deține 5,3% din activul net bilanțier al sistemului bancar și doar 1,3% din capitalurile totale ale sistemului. Acest lucru poate avea două semnificații. Pe de o parte, arată eficiența utilizării capitalurilor proprii, în sensul că se obține o valorificare foarte bună a acestora; mai simplu spus, cu puține fonduri proprii realizează multe plasamente. Pe de altă parte, poate reflecta și sprijinul primit de la banca – mamă, precum și accesul facil și la prețuri mici la fonduri în afara sistemului bancar românesc, ceea ce le face să nu aibă nevoie de prea multe fonduri proprii.

Aceeași tendință de expansiune o întâlnim și la depozitele atrase. Se observă totuși o cotă ușor mai scăzută în ceea ce privește atragerea depozitelor comparativ cu creditele acordate, explicabilă printr-o serie de factori:

- instituțiile de credit cu cea mai mare pondere în depozite, evident cu clientele cea mai numeroasă, sunt încă (sau au fost până de curând) în proprietate de stat: CEC;

- aceste unități au și cea mai numeroasă rețea de colectare a resurselor, spre deosebire de băncile străine, caracterizate, cu excepția BRD și Raiffeisen Bank, de un număr redus de unități. De altfel, privatizarea celor două instituții duce la o creștere notabilă, după 2000, a ponderii băncilor străine și în cadrul resurselor;

- nu în ultimul rând, o preocupare mai mare a băncilor străine spre plasamente în dauna atragerii resurselor, în condițiile în care aceste bănci pot procura resurse în valută, mai ieftine și implicit preferate de către împrumutați;

- în termeni de eficiență, colectarea resurselor de la populație are un randament inferior plasamentelor sau activității de trezorerie (valutară).

În ultima perioadă de timp se constată

two meanings. On the one hand, it shows the effectiveness of the use of shareholders' equity, in the way that it can be obtained a very good capitalization of them; in simple words, with few own funds, it achieves many investments. Moreover, it can also reflect the support received from the parent-bank, as well as easy access and at low costs to funds outside the Romanian banking system, which makes them not need too much own funds.

The same trend of expansion is also met at the obtained deposits. However, it is noted a slightly lower rate in terms of obtaining deposits compared to the loans granted, explainable by several factors:

- credit institutions with the largest share of deposits, with the largest number of customers are still (or have been so far) owned by the state: Romanian Savings Bank;

- these units also have the largest network for collection of resources, unlike foreign banks, characterized, except the Romanian Development Bank and Raiffeisen Bank, by a small number of units. Moreover, the privatization of the two institutions leads to a notable increase after 2000, of the share of foreign banks and within the resources;

- not at least, a greater concern of the foreign banks towards investments to the detriment of obtaining resources, given that these banks can get foreign currency resources, cheaper and therefore preferred by the borrowers;

- in terms of efficiency, the collection of resources from the population has a lower efficiency than investments or business cash (currency).

However, in the last period of time, it is ascertained an increase in the involvement of foreign banks in obtaining resources, not just as a result of acquisitions of domestic banks, but also through a greater involvement in the retail business. This activity required both the revaluation of the retail sector, as well as small and medium-sized enterprises, as well as the expansion of territorial network, increasing in the number of customers, etc.

3. Performance of the foreign banks in

totuși o creștere a implicării băncilor străine în atragerea de resurse, nu doar urmare a achizițiilor de bănci autohtone, ci și printr-o implicare mai mare în activitatea de retail. Această activitate a impus atât reconsiderarea persoanelor fizice și a întreprinderilor mici și mijlocii, cât și extinderea rețelei teritoriale, creșterea numărului de clienți etc.

3. Performanța băncilor străine în țările CEE

Literatura arată că achizițiile străine nu au niciun impact asupra băncii în anul cumpărării, dar începând din primul an, avem o creștere susținută a profiturilor față de băncile locale care sunt în grupul controlat. La doi ani după achiziție, cota de piață a băncilor aciziționate începe să crească de asemenea. Băncile străine nu încearcă să-și crească cota de piață cu costul micșorării profiturilor. Mai degrabă, performanța mai bună a băncilor străine le face pe acestea mai attractive pentru clienți și aceasta duce la creșterea cotei de piață (Havrylchuk Olena și Jurzyk Emilia, 2010).

Acest rezultat este contrar evidențelor de pe piețele dezvoltate cum ar fi cea a SUA sau a Australiei. Acolo, băncile străine nu au reușit să atragă deponenții locali și, de aceea, trebuie să se bazeze pe fonduri costisitoare atrase, ceea ce le scade profiturile. Situația țărilor în tranziție este diferită deoarece prin achiziția unei instituții locale deja existente, băncile străine deja moștenesc rețeaua de clienți și pot beneficia de ea. Mai mult, băncile străine care intră în țările în tranziție au avantajul unui acces mai bun pe piețele de capital internaționale ceea ce le asigură fonduri mai ieftine decât acelea atrase prin depozite.

În general, aceste rezultate sunt în concordanță cu cele ale celor care arată că restricționarea intrării pe piața bancară și alte obstacole ce țin de reglementare și care limitează libertatea bancherilor în conducerea afacerilor lor crește costul intermedierei. Eliminarea restricțiilor privind capitalul străin bancar crește performanța băncilor achiziționate.

Investitorii străini aleg să achiziționeze

CEE countries

Literature shows that foreign acquisition has no impact on the bank in the year of the acquisition, but starting from the first year, there is a sustained increase in profits relative to domestic banks that are in the control group. Two years after the acquisition, market share of the acquired banks starts to increase as well. Foreign banks don't attempt to increase their market share at the expense of lower profits. It rather seems that good performance of foreign banks makes them more attractive to clients, which in turn increases their market share (Havrylchuk Olena and Jurzyk Emilia, 2010).

This result is contrary to the evidence found for developed markets such as the U.S. and Australia. There, foreign banks did not succeed in tapping the pool of domestic depositors and therefore had to rely on expensive purchased funds, which decreased their profits. The situation in transition countries is different because by acquiring existing domestic institutions foreign banks already inherit the customer network and can benefit from it. Furthermore, foreign banks that enter transition countries have an advantage of better access to the international capital markets which provide cheaper funds than those raised through deposits.

More generally, these results are in line with those who find that restriction on bank entry and other regulatory obstacles that inhibit the freedom of bankers to conduct their business increase costs of intermediation. Eliminating restrictions on foreign bank ownership boosts performance of acquired banks.

Foreign investors choose to acquire large institutions in order to gain market power, and naturally such institutions cannot grow as fast as new small banks. Bank recapitalization is the only significant change that the acquired banks undergo in the year of the acquisition. Other changes need more time. The streamlining of costs is only possible two years after the acquisition. This two-year delay can be explained by the presence of agreements that foreign banks had to sign while acquiring a domestic

instituții mari în vederea obținerii de putere pe piață și, în mod natural, aceste instituții nu pot crește atât de rapid ca noile bănci mici. Recapitalizarea bancară este singura schimbare semnificativă prin care trec băncile achiziționate în anul achiziției. Alte schimbări cer mai mult timp. Reducerea costurilor este posibilă doar la doi ani după achiziție. Această întârziere de doi ani se explică prin prezența înțelegerilor pe care băncile străine trebuie să le semneze odată cu achiziționarea instituției locale și care le împiedică pe acestea să concedieze personalul care nu este necesar sau să închidă sucursale inutile direct după achiziție. Costurile bancare pot crește deoarece noii proprietari încep să monitorizeze clienții. Dacă, în același timp, bancile reduce cheltuielile redundante cu personalul, costurile totale pot rămâne constante, sau pot scădea numai după un timp de la preluare.

Provizionale pentru pierderile din credite ale băncilor achiziționate încep să scadă deja la un an după preluare. Oricum, efectul cumulate al scăderii provizionalelor de risc pare a fi semnificativ numai după trei ani din cauza unei creșteri accentuate a provizionalelor de risc în anul achiziției. Acest rezultat indică mai degrabă o reclassificare a creditelor făcută de noii proprietari, care aplică reguli de clasificare mai stricte pentru creditele neperformante. Scăderea provizionanelor de risc reflectă mai degrabă tehnici îmbunătățite de gestiune a riscului care permit băncilor să analizeze mai bine potențialii debitori și astfel să scadă creditele neperformante. Oricum, băncile străine se consideră, de asemenea, a avea avantaje comparative în procesare informațiilor complexe, în timp ce băncile locale sunt mai bune în procesarea informațiilor mai ușoare. De aceea, băncile străine pot majora creditarea companiilor mari transparente, în defavoarea întreprinderilor mici. Degryse și alții (2008) arată că băncile străine care intră pe piață prin realizarea unor operațiuni greenfield acordă credite în special multor companii private mari și foarte puțin micilor întreprinzători. Portofoliul băncilor străine care intră pe piață

institution, and which prevented them from firing unnecessary personnel or closing superfluous branches directly after the acquisition. Bank costs can increase because new owners start monitoring the customers. If, in the same time, banks reduce redundant personnel expenses, total costs can stay constant, or start falling only some time after the takeover.

Loan loss provisions of acquired banks start decreasing already one year after the takeover. However, the cumulative effect of lower loan loss provisions appears to be significant only after three years due to a sharp increase in loan loss provisions in the year of the acquisition. This result most likely indicates the reclassification of loans by new owners, who apply tighter classification rules for non-performing loans. Lower loan loss provisions are likely to reflect improved risk management techniques which allow banks to better screen their potential borrowers and thus lower non-performing loans. However, foreign banks are also considered to have comparative advantages at processing hard information, while domestic banks are better at handling soft information.⁹ Therefore, foreign banks might increase their lending to large transparent companies, at the expense of small entrepreneurs. Degryse and others. (2008) show that foreign banks that enter via establishment of greenfield operations lend particularly a lot to large private companies and very little to entrepreneurs. The portfolios of foreign banks that entered the market via takeovers of domestic institutions are more similar to domestic banks, but they also tend to lend less to small enterprises. These changes in portfolio composition can also affect costs, since lending that is based on soft information is very labor-intensive.

Higher profitability of foreign banks does not stem from higher interest margin, which turns out to be insignificant in our calculations. This is surprising, since one of the recognized advantages of foreign ownership is banks' improved access to the international capital markets either directly or via their parent banks, which should significantly lower their costs of funding.

prin preluarea instituțiilor locale este similar celor al băncilor autohtone, dar și acestea tind să crediteze mai puțin micile întreprinderi. Aceste schimbări în structura portofoliului pot de asemenea afecta costurile, din moment ce creditarea bazată pe informații simple cere muncă intensivă.

Profitabilitatea mai mare a băncilor străine nu vine din rate de dobândă mai înalte, acestea fiind nesemnificative în calculele noastre. Acest lucru este surprinzător, din moment ce unul din avantajele recunoscute ale capitalului străin este accesul bancar îmbunătățit pe piețele de capital internaționale fie direct sau prin banca lor mamă, ceea ce ar trebui să scadă semnificativ costurile lor de finanțare. Debitorii beneficiază în mod direct de scăderea costurilor de finanțare.

4. Concluzii

Retragerea creditelor ajunse la maturitate de către băncile mamă ar putea lua forma realocării creditelor cross-border sau, în țările unde finanțarea este asigurată pe larg de depozitele locale, refuzul de a continua creditarea sectorului privat pe fondul creșterii creditului și a riscurilor de contrapartidă.

În timp ce unele țări gazdă au fost expuse mai clar riscului dat de o retragere bruscă a finanțării externe pe termen scurt, băncile creditoare sunt de asemenea stimulate pe larg să adopte o viziune pe termen mai lung în privința activelor lor în țările CEE, dată fiind expunerea lor agregată față de regiune.

Orice decizie de menținere sau retragere bruscă a creditelor pe termen scurt poate afecta negativ activitatea economică în regiune, cu implicații potențiale severe pentru calitatea activelor băncilor străine cu expuneri pe termen lung mai mari și care sunt mai captive, în special dacă aceasta se transformă într-o contagiune la nivel regional.

Contra acestei căderi, decidenții politici trebuie să fie vigilenți și pregătiți adecvat să gestioneze riscurile care apar din cauza acestei inter-deendență dintre țările de proveniență și cele gazdă. Mai exact, supravegherea financiară trebuie să acorde o atenție sporită surselor de finanțare a

Borrowers directly benefit from lower cost of funding.

4. Conclusions

Withdrawals by foreign parents of maturing loans could take the form of a retrenchment of cross-border loans, or in countries where funding is largely through local deposits, refusal to roll over maturing loans to the private sector amid rising credit and counterparty risks.

While some of the host countries have clearly become more at risk from a sudden withdrawal of short-term external funding, creditor banks also have significant incentives to adopt a longer-term view of their assets in CEE, given their aggregate exposures to the region.

Any decision to withhold or quickly withdraw short-term lending could hurt economic activity in the region, with potentially severe implications for the asset quality of the foreign banks' larger and more "captive" longer-term exposures, especially if it results in a regional contagion.

Against this backdrop, policymakers need to be vigilant and adequately prepared to manage the risks arising from this interdependence between home and host countries. Specifically, financial surveillance needs to pay closer attention to the sources of financing of credit, the composition of that credit, its impact on a country's external position, and the ability of banking systems to absorb shocks from any significant tightening in liquidity and possibly, a sharp reversal in the credit cycle.

The aim of this paper is also to assess the impact of foreign acquisitions on the performance of banks operating in Central and Eastern Europe. We show that foreign banks preferred to acquire large banks in CEECs, because it was time-consuming and expensive to gain market power through a natural portfolio growth. As to the performance of target banks, we show that acquired banks were on average less profitable but better capitalized than institutions that remained in domestic hands. This reflects the situation that local regulatory

creditului, structurii creditului, impactului său asupra poziției externe a țării și abilității sistemului bancar de a absorbi șocurile apărute ca urmare a înăsprii semnificative a condițiilor de lichiditate și posibilității unei inversări rapide în ciclul creditului.

Scopul acestei lucrări este, de asemenea, acela de a evidenția impactul achizițiilor străine asupra performanței băncilor care operează în Europa Centrală și de Est. Noi arătăm că băncile străine preferă să achiziționeze bănci mari din țările CEE, pentru că este costisitor și consumă de timp să câștigi putere pe piață printr-o creștere naturală a portofoliului. Când privește performanța băncilor țintă, noi arătăm că băncile achiziționate au fost, în medie, mai puțin profitabile, dar mai bine capitalizate decât instituțiile care au rămas în proprietate locală. Aceasta reflectă faptul că autoritățile locale de reglementare au decis vânzarea băncilor către investitorii străini la declanșarea crizei când profiturile erau scăzute, dar, în unele cazuri, ele au recapitalizat băncile înainte să le ofere mai attractive investitorilor.

Noi arătăm că în anul achiziției, investitorii străini recapitalizează băncile achiziționate. Necesită însă mai mult de un an să obțină o creștere a profiturilor, care derivă din reducerea costurilor și scăderea provizioanelor de risc. În teorie, scăderea provizioanelor de risc poate reflecta tehnici mai bune de gestionare a riscului sau, alternativ, orientarea către clienți mari mai transparenți, în defavoarea întreprinzătorilor mici. Aceste schimbări în structura portofoliului pot de asemenea să ducă la costuri mai mari pentru băncile autohtone, pentru că creditarea clienților opaci este bazată pe informații superficiale care necesită foarte multă muncă intensivă.

Alt avantaj al capitalului străin este acela al scăderii costului de finanțare, care derivă dintr-o mai bună reputație și dintr-un acces superior pe piețele internaționale de capital fie direct, fie prin banca mamă. Arătăm că scăderea costului finanțării este transferat asupra debitorilor și, de aceea, nu observăm o creștere a ratelor nete de dobândă la băncile

authorities decided to sell banks to foreign investors in the wake of the crises when profits were low, but in some cases they recapitalized the banks beforehand to render them more attractive to investors.

We show that in the year of the acquisition, foreign investors recapitalize the acquired bank. It takes one more year to achieve an increase of profits, which comes from cutting costs and lowering loan loss provisions. In theory, lower loan loss provisions can reflect better risk management techniques or, alternatively, shifting to more transparent large clients, at the expense of small entrepreneurs. These changes in the portfolio composition can also lead to higher costs for domestic banks, because lending to opaque clients is based on soft information and is very labor intensive.

Another advantage of foreign bank ownership is lower cost of funds, which stems from better reputation and superior access to international capital markets either directly or via the parent banks. We show that this lower cost of funds is passed on to borrowers and, therefore, we do not observe an increase in net interest margin of foreign banks in the post-acquisition period.

Two years after the acquisition, the market share of foreign banks starts to grow. Since this happens after the improvements in banks' performance, we can argue that foreign banks succeeded to increase their market share due to their attractiveness to clients. These results are contrary to findings for developed countries, where foreign banks are more likely to sacrifice profits for growth.

For Romania, we can assert that in a concentrated banking system, in which the top five banks hold 56.3% of assets and the first 10 ones hold about 80%, the ascension of foreign banks is not yet complete. In the top five banks there are only one Romanian private capital owned bank and CEC, the first three are foreign capital owned banks. Along with the draining of the banking system, the penetration or consolidation on the market of some famous foreign banks, the competition among the banks becomes more and more powerful, and implicitly the reposition of

străine în perioada de după achiziție.

La doi ani după achiziție, cota de piață a băncilor străine începe să crească. Din moment ce aceasta are loc după îmbunătățirea performanței băncilor, putem afirma că băncile străine reușesc să-și majoreze cota de piață datorită atractivității lor în fața clienților. Aceste rezultate sunt contrare celor evidențiate pentru piețele dezvoltate, unde băncile străine sacrifică mai degrabă profiturile pentru a obține o creștere.

În concluzie, putem afirma că, în cadrul unui sistem bancar concentrat, în care primele cinci bănci din sistem dețin 56,3% din active, iar primele 10 dețin circa 80%, ascensiune băncilor străine nu este încă finalizată. În topul primelor cinci bănci, este doar o singură bancă cu capital privat românesc și CEC, primele trei sunt cu capital străin. Odată cu asanarea sistemului bancar, cu intrarea sau consolidarea pe piață a unor bănci străine de renume, concurența între bănci devine tot mai puternică, implicit și reșezarea cotelor de piață și a clasamentelor. În ciuda progreselor realizate în ultimii ani, piața bancară românească poate fi considerată încă subdezvoltată, atât comparativ cu media Uniunii Europene, cât și cu media țărilor din Europa Centrală și de Est. Gradul de concentrare la noi este relativ stabil în ultimii ani ai deceniului actual, dar se înregistrează o expansiune a băncilor mici și mijlocii în perioada de expansiune a creditului. Gradul de concentrare era moderat de 56% în 2007, în imediata vecinătate a mediei UE la acea dată de 59%, însă mult sub Belgia, Olanda, Finlanda sau țările baltice Letonia și Lituania. Gradul de penetrare bancară din România este încă redus față de cel înregistrat la nivel de Europa Centrală și de Est. Astfel, ponderea creditelor totale în PIB este în România de 41%, comparativ cu un nivel de 55% în CEE.

BIBLIOGRAFIE

1. Arvai, Z., Driessen, K., Otker-Robe, I., 2009, “Regional Financial Interlinkages and Financial Contagion Within Europe,” IMF Working Paper No. 09/6, p.21-34.
2. BIS, „International Financial Database”, 2007.
3. Bonin, J., Hasan, I. and Wachtel, P., 2005,

market shares and rankings. Despite the progress in the past years, the Romanian banking market can be still considered underdeveloped, both compared to the EU average and the average of the countries of Central and Eastern Europe. The degree of concentration is relatively stable in the last years of the current decade in our country, but there is a general expansion of small and medium banks in the period of credit expansion. The degree of concentration was moderate, 56% in 2007, very close to EU average at that time, 59%, but much below Belgium, Netherlands, Finland and Baltic countries Latvia and Lithuania. Banking penetration degree in Romania is still low comparing to the one in the CEE countries. So, the share of the total credit to GDP is 41% in Romania, against a level of 55% in CEE countries.

REFERENCES

1. Arvai, Z., Driessen, K., Otker-Robe, I., 2009, “Regional Financial Interlinkages and Financial Contagion Within Europe,” IMF Working Paper No. 09/6, p.21-34.
2. BIS, „International Financial Database”, 2007.
3. Bonin, J., Hasan, I. and Wachtel, P., 2005, “Bank Performance, Efficiency and Ownership in Transition Countries,” Journal of Banking and Finance 29, 31–53.
4. Degryse, H., Havrylchyyk, O., Jurzyk, E. and Kozak, S., 2008, “The Effect of Foreign Bank Entry on the Cost of Credit in Transition Economies. Which Borrowers Benefit Most?” CEPII Working Paper No. 15, p.42-46.
5. Havrylchyyk O. and Jurzyk E., 2010, “Inherited or Earned? Performance of Foreign Banks in Central and Eastern Europe”, IMF, Working Paper no. 4, p. 23-50.
6. Lanine, G. and Vander Vennet, R., 2007, “Microeconomic Determinants of Acquisitions of Eastern European Banks by Western European banks,” Economics of Transition 15(2), p. 285–308.
7. Maechler A. M. and Ong L. L., 2009, “Foreign Banks in the CESE Countries: In for a Penny, in for a Pound?”, Working Paper 54/2009, p.15-38.
8. National Bank of Romania, “Annual Reports 2000-2008”, “Monthly Bulletins” 2009.
9. Stoica, O., Căpraru, B., Filipescu, D., 2007, “Efecte ale integrării Europene asupra sistemului bancar românesc”, (Edit. Universității Al.I.Cuza, Iasi).

“Bank Performance, Efficiency and Ownership in Transition Countries,” Journal of Banking and Finance 29, 31–53.

4. Degryse, H., Havrylchyyk, O., Jurzyk, E. and Kozak, S., 2008, “The Effect of Foreign Bank Entry on the Cost of Credit in Transition Economies. Which Borrowers Benefit Most?” CEPII Working Paper No. 15, p.42-46.

5. Havrylchyyk O. and Jurzyk E., 2010, “Inherited or Earned? Performance of Foreign Banks in Central and Eastern Europe”, IMF, Working Paper no. 4, p. 23-50.

6. Lanine, G. and Vander Vennet, R., 2007, “Microeconomic Determinants of Acquisitions of Eastern European Banks by Western European banks,” Economics of Transition 15(2), p. 285–308.

7. Maechler A. M. and Ong L. L., 2009, “Foreign Banks in the CESE Countries: In for a Penny, in for a Pound?”, Working Paper 54/2009, p.15-38.

8. National Bank of Romania, “Annual Reports 2000-2008”, “Monthly Bulletins” 2009.

9. Stoica, O., Căpraru, B., Filipescu, D., 2007, “Efecte ale integrării Europene asupra sistemului bancar românesc”, (Edit. Universității Al.I.Cuza., Iasi).

Tablul nr. 1 CEE: Ponderea capitalului total străin bancar în țările gazdă selecționate, la finalul lui 2007
(în procente în totalul capitalului străin bancar investit în țările gazdă)

Bulgaria		Croatia		Czech Republic		Estonia		Hungary		Latvia		Lithuania	
Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share
Greece	27.99	Austria	36.86	Austria	29.31	Sweden	93.30	Austria	25.33	Sweden	78.10	Sweden	77.70
Italy	22.13	Italy	32.43	Belgium	24.74	Germany	2.33	Germany	23.89	Germany	12.73	Germany	14.97
Austria	16.05	Germany	21.68	France	17.34	Italy	1.95	Italy	18.11	Italy	3.77	Italy	2.58
Switzerland	10.91	France	6.84	Italy	11.59	Austria	0.89	Belgium	13.06	Austria	2.51	Austria	1.39
Germany	8.24	Belgium	0.49	Germany	6.46	France	0.44	France	7.01	France	0.79	France	1.18
France	5.78	Japan	0.45	United States	3.57	Belgium	0.43	Netherlands	4.25	United Kingdom	0.67	Switzerland	0.67
Belgium	5.73	United Kingdom	0.31	Netherlands	3.42	United States	0.34	United Kingdom	1.90	Japan	0.46	Belgium	0.63
Netherlands	1.55	Greece	0.25	United Kingdom	2.07	United Kingdom	0.14	United States	1.84	United States	0.22	Netherlands	0.29
United States	0.93	Switzerland	0.25	Japan	0.61	Netherlands	0.08	Switzerland	1.81	Greece	0.18	United Kingdom	0.17
United Kingdom	0.27	United States	0.23	Switzerland	0.38	Switzerland	0.03	Japan	1.36	Switzerland	0.14	United States	0.12
Japan	0.19	Netherlands	0.18	Sweden	0.10	Greece	...	Sweden	0.23	Belgium	0.10	Greece	...
Sweden	0.02	Sweden	0.01	Greece	...	Japan	...	Greece	0.06	Netherlands	0.01	Japan	...
Others	0.21	Others	0.02	Others	0.41	Others	0.06	Others	1.14	Others	0.30	Others	0.30
Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00
Poland		Romania		Russia		Slovak Republic		Turkey		Ukraine			
Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share
Italy	22.87	Austria	40.09	Germany	16.76	Austria	38.93	Greece	20.02	Austria	27.68		
Germany	21.15	France	17.52	France	13.76	Italy	22.14	United Kingdom	13.21	France	19.16		
Netherlands	10.87	Greece	14.31	Italy	9.93	Belgium	17.24	Netherlands	13.18	Switzerland	17.70		
Belgium	9.54	Italy	9.33	Austria	9.88	Netherlands	5.95	United States	11.17	Germany	9.25		
France	7.91	Switzerland	6.70	Switzerland	9.85	Germany	5.79	Germany	10.67	Italy	6.16		
Austria	6.23	Netherlands	5.77	Netherlands	9.49	France	5.55	Belgium	10.56	Netherlands	5.95		
United States	5.22	Germany	3.37	United States	8.34	United Kingdom	2.25	France	9.41	Sweden	4.30		
Switzerland	2.96	United States	1.49	Japan	6.10	United States	1.87	Switzerland	5.77	United States	2.92		
Japan	2.52	Belgium	0.90	United Kingdom	5.55	Sweden	0.12	Japan	2.46	Japan	2.02		
Sweden	2.45	United Kingdom	0.17	Belgium	4.19	Switzerland	0.03	Austria	1.54	Greece	1.65		
United Kingdom	1.31	Sweden	0.07	Sweden	3.17	Japan	0.03	Sweden	0.19	United Kingdom	1.41		
Greece	0.02	Japan	0.04	Greece	0.59	Greece	...	Italy	...	Belgium	1.15		
Others	6.96	Others	0.24	Others	2.39	Others	0.11	Others	1.84	Others	0.65		
Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00

Sursa: Banca Reglementelor Internaționale, 2007.

Tabelul nr. 2. Sistemul bancar românesc după forma de proprietate
(număr de bănci la sfârșitul perioadei)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
I. Bănci, din care:	33	33	31	30	32	33	31	31	32	31
Bănci cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	4	3	3	3	2	2	2	2	2	2
- capital de stat integral	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
- majoritar cu capital de stat	3	2	2	2	1	1	1	1	1	1
Bănci cu capital majoritar privat, din care:	29	30	28	27	30	31	29	29	30	29
- majoritar capital privat intern	8	6	4	6	7	7	3	3	3	4
- majoritar capital privat extern	21	24	24	21	23	24	26	26	27	25
II. Filiale ale băncilor străine	8	8	8	8	7	6	7	10	10	10
Total sistem bancar (I+II)	41	41	39	38	39	39	38	41	42	41

Sursa: BNR, Rapoarte Anuale 1996-2008, Buletin lunar decembrie 2009.

Tabelul nr. 3. CEE: : Ponderea capitalului total străin bancar în țările de origine, la finalul lui 2007
(procente în totalul capitalului investit de țările de origine în regiune)

Austria		Belgium		France		Germany		Greece		Italy	
Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share
Czech Republic	17.9	Czech Republic	33.1	Czech Republic	20.0	Poland	22.6	Turkey	40.4	Poland	25.5
Romania	16.0	Poland	17.0	Russia	19.4	Russia	16.4	Romania	21.7	Croatia	14.8
Hungary	12.6	Hungary	14.2	Romania	13.3	Hungary	15.6	Bulgaria	12.6	Hungary	12.3
Croatia	12.3	Turkey	12.3	Poland	12.2	Croatia	9.5	Russia	1.7	Russia	10.1
Slovak Republic	10.6	Slovak Republic	10.3	Turkey	9.5	Turkey	7.4	Ukraine	1.0	Czech Republic	9.7
Russia	7.4	Russia	6.8	Hungary	6.6	Czech Republic	5.2	Croatia	0.3	Slovak Republic	8.2
Poland	5.1	Bulgaria	1.5	Ukraine	5.6	Slovak Republic	2.1	Hungary	0.1	Romania	5.1
Ukraine	4.3	Romania	0.8	Croatia	4.3	Lithuania	1.9	Latvia	0.1	Bulgaria	3.6
Bulgaria	1.9	Ukraine	0.4	Slovak Republic	2.9	Ukraine	1.9	Poland	0.1	Ukraine	1.3
Turkey	0.8	Croatia	0.4	Bulgaria	1.3	Latvia	1.8	...	...	Latvia	0.6
Others	11.2	Others	3.2	Others	4.9	Others	15.7	Others	22.0	Others	9.0
Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0

Japan		Netherlands		Sweden		Switzerland		United Kingdom		United States	
Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share
Russia	47.6	Poland	27.0	Estonia	33.0	Russia	31.4	Turkey	37.4	Russia	25.6
Poland	21.5	Russia	21.6	Latvia	26.1	Turkey	13.1	Russia	22.1	Turkey	24.4
Turkey	13.7	Turkey	21.4	Lithuania	23.3	Ukraine	11.8	Czech Republic	6.7	Poland	17.5
Hungary	7.1	Romania	7.0	Russia	7.3	Romania	11.5	Poland	5.7	Czech Republic	9.0
Czech Republic	3.9	Hungary	6.4	Poland	6.2	Poland	10.3	Hungary	5.0	Hungary	3.8
Ukraine	3.3	Czech Republic	6.4	Ukraine	2.1	Bulgaria	5.5	Slovak Republic	3.3	Romania	2.5
Croatia	1.6	Slovak Republic	4.9	Hungary	0.4	Hungary	3.9	Ukraine	1.2	Slovak Republic	2.1
Latvia	0.5	Ukraine	2.8	Turkey	0.3	Czech Republic	1.0	Croatia	0.5	Ukraine	1.9
Bulgaria	0.2	Bulgaria	0.6	Czech Republic	0.2	Croatia	0.4	Latvia	0.4	Bulgaria	0.5
Romania	0.2	Croatia	0.2	Slovak Republic	0.1	Lithuania	0.3	Romania	0.4	Croatia	0.3
Others	0.4	Others	1.8	Others	1.1	Others	10.9	Others	17.3	Others	12.6
Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0

Sursa: Banca Reglementelor Internaționale, 2007.

Tabelul nr. 4. CEE: Schimbările în structura capitalului total străin bancar în țările gazdă selecționate
(capitalul străin bancar în sectorul public și privat ca procent în total capital străin bancar investit)

Country	March 2005			December 2007			Change in Structure, March 2005 – December 2007					
	Public		Private	Public		Private	Public		Private			
	Non-Bank Private	Banks	Total	Non-Bank Private	Banks	Total	Non-Bank Private	Banks	Total			
Bulgaria	25	58	17	75	16	69	15	84	↓	↑	↓	↑
Croatia	21	54	25	79	14	68	18	86	↓	↑	↓	↑
Czech Republic	24	50	26	76	26	61	13	74	↑	↑	↓	↓
Estonia	3	57	40	97	3	70	27	97	→	↑	↓	→
Hungary	32	45	23	68	27	53	20	73	↓	↑	↓	↑
Latvia	21	52	27	79	6	69	25	94	↓	↑	↓	↑
Lithuania	35	53	12	65	13	66	21	87	↓	↑	↓	↑
Poland	34	49	17	66	28	55	17	72	↓	↑	→	↑
Romania	25	46	29	75	13	63	24	87	↓	↑	↓	↑
Russia	25	48	27	75	6	64	30	94	↓	↑	↓	↑
Slovak Republic	28	25	47	72	28	46	26	72	→	↑	↓	→
Turkey	31	38	31	69	20	59	21	80	↓	↑	↓	↑
Ukraine	26	38	36	74	12	55	33	88	↓	↑	↓	↑

Sursa: Banca Reglementelor Internaționale, 2007.

Table no. 1 CEE: Share of Total Foreign Bank Claims on Select Host Countries, as at End- 2007 (In percent of total foreign claims on host country)

Bulgaria		Croatia		Czech Republic		Estonia		Hungary		Latvia		Lithuania	
Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share
Greece	27.99	Austria	36.86	Austria	29.31	Sweden	93.30	Austria	25.33	Sweden	78.10	Sweden	77.70
Italy	22.13	Italy	32.43	Belgium	24.74	Germany	2.33	Germany	23.89	Germany	12.73	Germany	14.97
Austria	16.05	Germany	21.68	France	17.34	Italy	1.95	Italy	18.11	Italy	3.77	Italy	2.58
Switzerland	10.91	France	6.84	Italy	11.59	Austria	0.89	Belgium	13.06	Austria	2.51	Austria	1.39
Germany	8.24	Belgium	0.49	Germany	6.46	France	0.44	France	7.01	France	0.79	France	1.18
France	5.78	Japan	0.45	United States	3.57	Belgium	0.43	Netherlands	4.25	United Kingdom	0.67	Switzerland	0.67
Belgium	5.73	United Kingdom	0.31	Netherlands	3.42	United States	0.34	United Kingdom	1.90	Japan	0.46	Belgium	0.63
Netherlands	1.55	Greece	0.25	United Kingdom	2.07	United Kingdom	0.14	United States	1.84	United States	0.22	Netherlands	0.29
United States	0.93	Switzerland	0.25	Japan	0.61	Netherlands	0.08	Switzerland	1.81	Greece	0.18	United Kingdom	0.17
United Kingdom	0.27	United States	0.23	Switzerland	0.38	Switzerland	0.03	Japan	1.36	Switzerland	0.14	United States	0.12
Japan	0.19	Netherlands	0.18	Sweden	0.10	Greece	...	Sweden	0.23	Belgium	0.10	Greece	...
Sweden	0.02	Sweden	0.01	Greece	...	Japan	...	Greece	0.06	Netherlands	0.01	Japan	...
Others	0.21	Others	0.02	Others	0.41	Others	0.06	Others	1.14	Others	0.30	Others	0.30
Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00

Poland		Romania		Russia		Slovak Republic		Turkey		Ukraine	
Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share	Home Country	Share
Italy	22.87	Austria	40.09	Germany	16.76	Austria	38.93	Greece	20.02	Austria	27.68
Germany	21.15	France	17.52	France	13.76	Italy	22.14	United Kingdom	13.21	France	19.16
Netherlands	10.87	Greece	14.31	Italy	9.93	Belgium	17.24	Netherlands	13.18	Switzerland	17.70
Belgium	9.54	Italy	9.33	Austria	9.88	Netherlands	5.95	United States	11.17	Germany	9.25
France	7.91	Switzerland	6.70	Switzerland	9.85	Germany	5.79	Germany	10.67	Italy	6.16
Austria	6.23	Netherlands	5.77	Netherlands	9.49	France	5.55	Belgium	10.56	Netherlands	5.95
United States	5.22	Germany	3.37	United States	8.34	United Kingdom	2.25	France	9.41	Sweden	4.30
Switzerland	2.96	United States	1.49	Japan	6.10	United States	1.87	Switzerland	5.77	United States	2.92
Japan	2.52	Belgium	0.90	United Kingdom	5.55	Sweden	0.12	Japan	2.46	Japan	2.02
Sweden	2.45	United Kingdom	0.17	Belgium	4.19	Switzerland	0.03	Austria	1.54	Greece	1.65
United Kingdom	1.31	Sweden	0.07	Sweden	3.17	Japan	0.03	Sweden	0.19	United Kingdom	1.41
Greece	0.02	Japan	0.04	Greece	0.59	Greece	...	Italy	...	Belgium	1.15
Others	6.96	Others	0.24	Others	2.39	Others	0.11	Others	1.84	Others	0.65
Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00	Total	100.00

Table no. 2. Romanian banking system by ownership
(banks number at the end of the period)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
I. Banks, of which:	33	33	31	30	32	33	31	31	32	31
Banks with full state capital or major state capital, of which:	4	3	3	3	2	2	2	2	2	2
- full state capital	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
- major state capital	3	2	2	2	1	1	1	1	1	1
Banks with major private capital, of which:	29	30	28	27	30	31	29	29	30	29
- major domestic private capital	8	6	4	6	7	7	3	3	3	4
- major foreign private capital	21	24	24	21	23	24	26	26	27	25

II. Foreign banks branches	8	8	8	8	7	6	7	10	10	10
Total banking system (I+II)	41	41	39	38	39	39	38	41	42	41

Source: NBR, Annual Reports 1996-2008, Monthly Bulletin December 2009.

Table no. 3. CEE: Share of Total Foreign Bank Claims of Home Countries, as at End-2007 (In percent of total home country claims on region)

Austria		Belgium		France		Germany		Greece		Italy	
Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share
Czech Republic	17.9	Czech Republic	33.1	Czech Republic	20.0	Poland	22.6	Turkey	40.4	Poland	25.5
Romania	16.0	Poland	17.0	Russia	19.4	Russia	16.4	Romania	21.7	Croatia	14.8
Hungary	12.6	Hungary	14.2	Romania	13.3	Hungary	15.6	Bulgaria	12.6	Hungary	12.3
Croatia	12.3	Turkey	12.3	Poland	12.2	Croatia	9.5	Russia	1.7	Russia	10.1
Slovak Republic	10.6	Slovak Republic	10.3	Turkey	9.5	Turkey	7.4	Ukraine	1.0	Czech Republic	9.7
Russia	7.4	Russia	6.8	Hungary	6.6	Czech Republic	5.2	Croatia	0.3	Slovak Republic	8.2
Poland	5.1	Bulgaria	1.5	Ukraine	5.6	Slovak Republic	2.1	Hungary	0.1	Romania	5.1
Ukraine	4.3	Romania	0.8	Croatia	4.3	Lithuania	1.9	Latvia	0.1	Bulgaria	3.6
Bulgaria	1.9	Ukraine	0.4	Slovak Republic	2.9	Ukraine	1.9	Poland	0.1	Ukraine	1.3
Turkey	0.8	Croatia	0.4	Bulgaria	1.3	Latvia	1.8	...	...	Latvia	0.6
Others	11.2	Others	3.2	Others	4.9	Others	15.7	Others	22.0	Others	9.0
Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0

Japan		Netherlands		Sweden		Switzerland		United Kingdom		United States	
Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share	Host Country	Share
Russia	47.6	Poland	27.0	Estonia	33.0	Russia	31.4	Turkey	37.4	Russia	25.6
Poland	21.5	Russia	21.6	Latvia	26.1	Turkey	13.1	Russia	22.1	Turkey	24.4
Turkey	13.7	Turkey	21.4	Lithuania	23.3	Ukraine	11.8	Czech Republic	6.7	Poland	17.5
Hungary	7.1	Romania	7.0	Russia	7.3	Romania	11.5	Poland	5.7	Czech Republic	9.0
Czech Republic	3.9	Hungary	6.4	Poland	6.2	Poland	10.3	Hungary	5.0	Hungary	3.8
Ukraine	3.3	Czech Republic	6.4	Ukraine	2.1	Bulgaria	5.5	Slovak Republic	3.3	Romania	2.5
Croatia	1.6	Slovak Republic	4.9	Hungary	0.4	Hungary	3.9	Ukraine	1.2	Slovak Republic	2.1
Latvia	0.5	Ukraine	2.8	Turkey	0.3	Czech Republic	1.0	Croatia	0.5	Ukraine	1.9
Bulgaria	0.2	Bulgaria	0.6	Czech Republic	0.2	Croatia	0.4	Latvia	0.4	Bulgaria	0.5
Romania	0.2	Croatia	0.2	Slovak Republic	0.1	Lithuania	0.3	Romania	0.4	Croatia	0.3
Others	0.4	Others	1.8	Others	1.1	Others	10.9	Others	17.3	Others	12.6
Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0	Total	100.0

Source: Bank for International Settlements, 2007.

Table no. 4. CEE: Changes in the Sectoral Structure of Total Foreign Bank Claims on Select Host Countries
(foreign bank claims on public and private sectors in percent of total foreign bank claims)

Country	March 2005			December 2007			Change in Structure, March 2005 – December 2007					
	Public		Private	Public		Private	Public		Private			
	Non-Bank Private	Banks	Total	Non-Bank Private	Banks	Total	Non-Bank Private	Banks	Total			
Bulgaria	25	58	17	75	16	69	15	84	↓	↑	↓	↑
Croatia	21	54	25	79	14	68	18	86	↓	↑	↓	↑
Czech Republic	24	50	26	76	26	61	13	74	↑	↑	↓	↓
Estonia	3	57	40	97	3	70	27	97	→	↑	↓	→
Hungary	32	45	23	68	27	53	20	73	↓	↑	↓	↑
Latvia	21	52	27	79	6	69	25	94	↓	↑	↓	↑
Lithuania	35	53	12	65	13	66	21	87	↓	↑	↑	↑
Poland	34	49	17	66	28	55	17	72	↓	↑	→	↑
Romania	25	46	29	75	13	63	24	87	↓	↑	↓	↑
Russia	25	48	27	75	6	64	30	94	↓	↑	↑	↑
Slovak Republic	28	25	47	72	28	46	26	72	→	↑	↓	→
Turkey	31	38	31	69	20	59	21	80	↓	↑	↓	↑
Ukraine	26	38	36	74	12	55	33	88	↓	↑	↓	↑

Source: Bank for International Settlements, 2007.